mėgėjų teatras

Leidžiamas nuo 1997 m. gruodžio mėn. *Išeina kartą per ketvirtį. 2012 m. Nr. 1 (57)* *ISSN 1392-3803*

Sveikiname Tarptautinės teatro dienos proga!

VII Lietuvos mėgėjų teatro šventė „Tegyvuoja Teatras“, skirta Tarptautinei teatro dienai, 2012 m. kovo 24 d. 14.00 val. Zarasuose

Šventės metu bus pagerbti 28 geriausi 2011-ųjų metų Lietuvos vaikų ir jaunimo teatro kūrėjai – diplomantai ir laureatai šiose nominacijose:

1. Nominacija – **Ryškiausias debiutas**

1. **Jonavos** pradinės mokyklos „Linksmuolių teatro“ spektaklis S. Gedos „Kaip kiškis vilko namus sergėjo“. Režisierė Leonarda Šimėnienė.

2. **Kauno** vaikų ir moksleivių laisvalaikio rūmų teatro studijos „Teatrapilis“ spektaklis E. Jonesko „Pamoka“. Režisierė Aušra Jankauskaitė.

3. **Gargždų** „Kranto“ vidurinės mokyklos dramos studijos „Be kaukių“ spektaklis „Auklėjimas“. Režisierė Rasa Rusteikienė.

2. Nominacija – **Ryškiausia literatūros interpretacija**

1. **Zarasų** kultūros centro ir „Ąžuolo“ gimnazijos spektaklio eskizas pagal Zarasų krašto tremtinių atsiminimus „Aš niekur neisiu iš namų“. Režisierė Gražina Karlaitė.

2. **Raseinių** meno mokyklos mokomojo teatro „Svajoklis“ spektaklis „Kolosali apgaulė“ pagal S. Pop romaną „Serenada trimitui“. Režisierė Albina Damašauskienė.

3. **Pasvalio** kultūros centro vaikų ir jaunimo teatro spektaklis „Kitoj pusėj lysvės“ pagal Dž. Rodario „Čipolino nuotykius“. Režisierė Asta Liukpetrienė.

4. **Šiaulių r.** kultūros centro vaikų ir jaunimo teatro „Ikaras“ spektaklis „Šlepetė pavojuje“ pagal V. Račicko knygą „Šlepetė“. Režisieriai Leontina ir Petras Valskiai.

3. Nominacija – **Ryškiausia spektaklio plastika**

1. **Joniškio** vaikų ir jaunimo teatro „Bendraamžiai“ spektaklis pagal anglų liaudies pasaką „Paršiukų nuotykiai“. Režisierė Rasa Ripskienė.

2. **Klaipėdos** Maksimo Gorkio pagrindinės mokyklos teatro „Maska“ spektaklis V. Olšanskio „Žiemos nebus“. Režisierė Galina Semionova.

3. **Kauno** m. laisvo teatro „2gnas“ klounada „Pagieža“. Režisierius Tomas Erbrėderis.

4. **Alytaus** Jotvingių gimnazijos dramos studijos „Taškas“ spektaklis J. Lingevičiaus „Nieko istorija“. Režisieriai Jonas Gaižauskas, Marytė Stasiukynienė.

4. Nominacija – **Ryškiausias teatrinis ansamblis**

1. Šakių „Varpo“ vidurinės mokyklos dramos studijos spektaklis pagal K. Binkį „Atžalynas“. Režisierė Vilija Meškaitienė.

2. **Klaipėdos** jaunimo centro teatro „Svajonė“ spektaklis pagal Ritos Latvėnaitės-Kairienės eilėraščius „Nebučiuotų vaikų rugsėjis“. Režisierė Mira Kolaitytė.

3. **Jonavos** savivaldybės teatro jaunimo studijos komiška sakmė A. Bausio „Siela“. Režisierė Živilė Martinaitienė.

5. Nominacija – **Ryškiausias vizualinis spektaklio sprendimas**

1. **Plungės** kultūros centro vaikų ir jaunimo teatro „Saula“ spektaklis „O jei neliks vilties“ pagal R. Šerelytės pjesę „Stoglangis“. Režisieriai Sigita ir Romas Matuliai, dailininkė Aldona Ruibienė.

2. **Jurbarko** kultūros centro vaikų ir jaunimo teatro „Vaivorykštė“ spektaklis „Dorieji?“ pagal R. Svindelį. Režisierė Birutė Šneiderienė, dailininkas Zigmas Morlencas.

3. **Šilutės** kamerinio dramos teatro jaunimo studijos spektaklis J. Tatte „Sankirta su pagrindiniu keliu, arba Pasaka apie auksinę žuvelę“. Režisierius Sergėjus Paciukas, dailininkas Marijus Jacovskis.

4. **Šiaulių** r. kultūros centro vaikų ir jaunimo teatro „Ikaras“ spektaklis „Šlepetė pavojuje“ pagal V. Račicko knygą „Šlepetė“. Režisieriai Leontina ir Petras Valskiai, dailininkas Arvydas Tamašauskas.

6. Nominacija – **Ryškiausia nacionalinės literatūros interpretacija**

1. **Šakių** „Varpo“ vidurinės mokyklos dramos studijos spektaklis pagal K. Binkį „Atžalynas“. Režisierė Vilija Meškaitienė.

2. **Vilniaus** Vytauto Didžiojo gimnazijos teatro studijos „N-7“ spektaklis S. Nėries poemos motyvais „Eglė žalčių karalienė“. Režisierė Janina Matekonytė-Antanėlienė.

3. **Kupiškio** r. Skapiškio vaikų ir jaunimo teatro studijos „Ku-kū“ spektaklis pagal V. V. Landsbergį „Pelytės Zitos gyvenimas“. Režisierė Vita Vadoklytė.

7. Nominacija – **Ryškiausi režisūriniai ieškojimai**

VII Lietuvos mėgėjų teatro šventė „Tegyvuoja Teatras“, skirta Tarptautinei teatro dienai, 2012 m. kovo 24 d. 14.00 val. Zarasuose

1. **Pasvalio** Petro Vileišio gimnazijos jaunimo dramos studijos lyrinė drama pagal O. Henrio apsakymą „Paskutinis lapas“. Režisierius Gintaras Kutkauskas.

2. **Kauno** r. Garliavos Jonučių vidurinės mokyklos jaunimo dramos studijos „Vaidyba“ komedija Ž. Vaicmano „Benjamino kelionė“. Režisierius Jonas Taraškevičius.

3. **Klaipėdos** „Aitvaro“ gimnazijos teatro „Talismanas“ spektaklis pagal G. Gorino pjesę „Atminimo malda“. Režisierė Galina Semionova.

8. Nominacija – **Ryškiausias vaikų teatro spektaklis**

1. **Plungės** kultūros centro vaikų ir jaunimo teatro „Saula“ spektaklis pagal lietuvių liaudies pasakas „Velnių monai“. Režisieriai Sigita ir Romas Matuliai.

9. Nominacija – **Ryškiausias jaunimo teatro spektaklis**

1. **Šiaulių** moksleivių namų vaikų ir jaunimo teatro studijos „Kompanija šauni“ spektaklis C. Gozzi „Princesė Turandot“. Režisieriai Dalė ir Virginijus Dargiai.

10. Nominacija – **Už nuopelnus Lietuvos vaikų ir jaunimo teatrui**

1. **Algimantas Verbutas** – Kretingos vaikų ir jaunimo teatro-studijos „Atžalynas“ įkūrėjas, kojūkininkų trupės vadovas.

2. **Romas Matulis** – Plungės kultūros centro direktorius, vaikų ir jaunimo teatro „Saula“ režisierius.

Tarptautinis mėgėjų teatro projektas „Vaidiname Čechovą“

ALLA ZORINA, AITA/IATA RUSIJOS NACIONALINIO CENTRO GENERALINĖ SEKRETORĖ

Tarptautinio projekto pagal vieną iš A. P. Čechovo pjesių idėja kirbėjo seniai. Ir štai pagaliau trijų teatrų iš Rusijos, Lietuvos ir Didžiosios Britanijos suvaidinta „Meška“ tapo malonia staigmena ir dalyviams, ir žiūrovams.

Anglų teatras

Rusijoje spektaklis pagal šią pjesę surastas greitai: A. P. Čechovo vodevilis „Meška“ jau buvo Čeliabinsko srities Miasso miesto teatro-studijos „Narnija“ repertuare (režisierė Saule Kur). Lietuvai atstovavusiam Jonavos rajono savivaldybės teatrui (režisierius Jonas Andriulevičius) „Mešką“ reikėjo statyti specialiai. Iš Didžiosios Britanijos apie savo ketinimus dalyvauti projekte pareiškė jaunas kolektyvas „City Gates“ iš Londono, kuriems labai viliojanti pasirodė rusų autoriaus kūrinio, populiaraus visame pasaulyje ir Didžiojoje Britanijoje taip pat, pastatymo idėja. Į darbą kibo jauni aktoriai ir ne ką vyresnis režisierius Stivas Fitcdžeraldas.

Šis projektas ne konkursinis, jo idėja – paskatinti trijų šalių mėgėjų teatrus statyti pagal pasaulinės klasikos dramaturgiją spektaklius ir juos parodyti trijose šalyse. Buvo įdomu, kaip skirtingų kultūrų aktoriai traktuoja vieną ir tą patį kūrinį.

2011 m. liepos pradžioje įvyko pirmasis teatralų susitikimas Didžiojoje Britanijoje, o rugsėjo pabaigoje „Meška“ iš trijų šalių priimta tarptautinio mėgėjų teatro forumo „Aidas-2011“, vykusio Jonavoje, metu. Pirmieji vaidino Rusijos teatralai, antrieji – Didžiosios Britanijos, ir pabaigoje savo „Meškos“ interpretaciją parodė forumo šeimininkai.

Visi trys spektakliai šiltai žiūrovų priimti. Į britų spektaklį, kuris buvo rodytas du kartus – kultūros rūmų fojė (žiūrovai sėdėjo ant laiptų, stovėjo balkone) ir aikštėje prieš kultūros rūmus – rinkosi miesto vyresniųjų klasių moksleiviai, kuriems norėjosi išgirsti anglų kalbą ir susipažinti su rusų klasiko dramaturgija.

Spektakliai buvo skirtingi. Anglai atsisakė bet kokios, netgi minimalios užtvaros: nei baldų, nei senovinių kostiumų, rekvizitas – tik stiklinė su vandeniu ir pistoletai. Absoliučiai šiuolaikinis spektaklis, rodos, istorija vyksta kažkokioje britų fermoje.

Nors teatro iš Miasso miesto (Rusija) aktoriai šiek tiek vyresni nei britai, tačiau jų spektaklis – jau tradicinio stiliaus. Vienintelis „laisvumas“, kurį sau leido režisierė – vietoje liokajaus Lukos scenoje dirba jauna tarnaitė Pelagėja.

Lietuvos teatro grupėje dominavo patyrę aktoriai – ir pagal amžių, ir pagal stažą šiame kolektyve. Jonavos spektaklis labai skyrėsi nuo minėtųjų – itin imponavo ir sceninis apipavidalinimas, ir režisūrinis sprendimas, ir galingas atlikėjų temperamentas, ypač aktorės, atliekančios Popovos vaidmenį (Vaiva Andriulevičienė).

Po paskutinio spektaklio vyko diskusija, kurioje galėjo dalyvauti visi norintys. Ekspertų komisiją sudarė Latvijos mėgėjų teatro sąjungos prezidentė Inguna Gremzė, Vytauto Didžiojo universiteto dėstytoja teatrologė Vitalija Truskauskaitė, Rusijos mėgėjų teatro sąjungos generalinė sekretorė Alla Zorina.

Dėl susiklosčiusių aplinkybių Rusijos projekto dalis pasidalino: į pensionatą „Teatralnij“ prie Sankt Peterburgo spalio pabaigoje atvyko teatro grupė iš Miasso, Jonavos rajono savivaldybės teatras, prie jų prisijungė teatro grupė iš Estijos Ielechtme miesto (režisierė Maja Ramelg).

Trupės spektaklius vaidino jaukioje antrojo aukšto fojė. Prireikė šiek tiek audinio drapiruotės, kad būtų galima paslėpti šiuolaikinius pensionato skelbimus, į pirmą ir trečią aukštus vedančius dvipusius laiptus su mediniais turėklais. Antrajame aukšte buvo balkonas su nedideliu vasaros sodu ir stikliniu vitražu, tiksliau – dideliu langu per visą balkono plotį. Režisieriai labai greitai įsisavino siūlomą erdvę, išsirinko sau ir žiūrovams tinkamą rakursą, perstatydami kėdes po kiekvieno

Rusų teatras

spektaklio, įkurdami scenines aikštelės reikiama kryptimi. Kai kuriuose spektakliuose buvo išnaudoti laiptai į trečią aukštą, tuo labiau, kad fojė centre neturėjo lubų į antrą ir trečią aukštus, tad visi aktorių veiksmai buvo gerai matomi. Toks interjeras suteikė pjesei nepakartojamą koloritą. Istorijos veiksmas vyksta viename kambaryje, pati vaidybos aikštelė padėjo sukurti nuostabią žemvaldės Popovos namų aplinką. Pvz., estų spektaklis pasidėjo nuo ilgo nuostabiai gražaus Popovos (Eigi Tali) nusileidimo trečiojo aukšto laiptais žemyn. Ji lipo susimąsčius ir liūdna, sustodavo, pastovėdama balkone, apie kažką mąstydama, lėtai leidosi žemyn prie stalo, kur degė žvakė ir stovėjo mirusio vyro portretas...

O rusų spektaklio Popova (Jelena Sosnovskaja) bėgo laiptais į viršų, į trečiąjį aukštą ir nuo ten mėtė žemyn vyro meilės laiškus, kurie krito žemyn, pasklido ant grindų – bežodžiai įkalčiai, daugkartinės vyro neištikimybės liudininkai.

Čia pat fojė, tik kitu rakursu, buvo suvaidintas jungtinis trijų teatrų spektaklis. Visiems aktoriams ir režisieriams jo repeticijos suteikė daug kūrybinio džiaugsmo. Viskas šiame spektaklyje susimaišė, estė Popova bandė išsiaiškinti santykius su rusu Smirnovu, lietuvis Luka nešė degtinę estui Smirnovui, šiame spektaklyje susimaišė visos kalbos... Daug įstabaus buvo sugalvota, patirta, o kūrybinių dirbtuvių dalyviai (Rusijos studentiškų teatrų režisieriai) labai šiltai priėmė visus parodytus šio projekto darbus.

Aptarime galėjo dalyvauti visi norintys. Diskusijas vedė GITIS'o prof. Michailas Čiumačenko (jis taip pat vadovavo Rusijos studentiškų teatrų kūrybinėms dirbtuvėms), Rusijos liaudies artistas Jurijus Vasiljevas ir GITIS'o sceninės plastikos doc. Olegas Snopkovas.

Rusijos projekto dalis pasibaigė lapkričio pradžioje Maskvos priemiestyje Odincovo, kur atvyko teatras iš Didžiosios Britanijos. Jį priėmė teatras-studija „Naš dom". Teatrai parodė savo „Meškas". Galima sakyti, jog įvyko dvi premjeros, nes britai į Rusiją atvežė spektaklį, kuris labai skyrėsi nuo Lietuvoje rodyto: Lukos ir Popovos vaidmenis atliko kiti aktoriai, vaidinta tradicinėje scenoje. Odincovo žiūrovai šiltai sutiko abu spektaklius, aktyviai dalyvavo aptarimuose. Projekto finalo pažiūrėti atvyko režisieriai iš Maskvos, Žukovskovo, Jekaterinburgo, jaunos teatro kritikės Irina Kaigorodova ir Olga Zaičikova.

Pamaskvės telekanalas nufilmavo ir parodė siužetą apie šį įvykį, o laikraštyje „Odincovo savaitė" Aleksandras Lyčiaginas rašė: „teatrai pasirodė visiškai nepanašūs vieni į kitus. Britus, nepaisant jaunystės, galima laikyti profesionalais... buvo smalsu pamatyti Čechovo interpretaciją rūkuose paskendusio Albiono gyventojų akimis. Spektaklis, žinoma, buvo vaidinamas anglų kalba, bet teatro kalba – tarptautinė, kartais rodėsi, kad lingvistinis barjeras neegzistuoja. Džoanna Kollinz ir Liukas Villeits įtikino žiūrovus, kad jie – XIX a. rusų žemvaldžiai. O „Naš dom", nepaisant mėgėjų statuso, pakerėjo profesionalizmu. Odincove, žinoma, pažįsta „savus" Kseniją Kulikovą (Popova), Aleksandrą Strigaliovą (Smirnovas), Antoną Bežanovą (Luka), bet nedidelė pjesė vaidinta taip šauniai ir įtikinamai, kad net Stanislavskis sušuktų: „Tikiu!"

Noriu tikėti, kad tokia produktyvi ir įdomi mėgėjų teatro kūrybinių mainų forma tarp šalių AITA/IATA narių tęsis ir ateityje.

Nuoširdi padėka visiems projekto dalyviams ir padėjusiems jam gyvuoti: AITA nacionalinių centrų atstovams Danutei Vaigauskaitei (Lietuva), Mardžori Lavgrov ir Annei Gulmur (Didžioji Britanija).

P.S. Jonas Andriulevičius, LMTS prezidentas: O Lietuva nuoširdžią padėką už projekto įgyvendinimą reiškia Allai Zorinai (Rusija).

Lietuvių teatras

Tikras scenos menas pralenkia laiką: vodevilyje G. Petkevičaitės-Bitės gyvenimo istorija

JANINA JANULIONIENĖ, VILNIAUS SALOMĖJOS NĖRIES GIMNAZIJOS PSICHOLOGĖ

Ne visos scenos audros nuoskaudas palieka. Po jų dažnai nušvinta mėlynas dangus. Autobusui su 45 artistais pajudėjus Punsko lietuvių mokslo ir kultūros centrų link, daugeliui kirbėjo, kaip bus priimtas naujai sukurtas Lietuvos edukologijos universiteto docento dr. E. Mažinto vodevilis „Bitele, skrisk per Lietuvą“, skirtas mokytojos Gabrielės Petkevičaitės-Bitės 150-mečiui.

Spektaklis su daugeliu muzikinių numerių apie iškilius tarpukario veikėjus dabartinėje kosmopolitiškoje aplinkoje atrodo novatoriškas ir tautiškas. Spektaklyje atgijo 1918 m. Vilniaus geležinkelio stotis, šurmuliuojanti lenkiškai, rusiškai, gudiškai, su čigonais, žydais, gatvės prekeiviais ir iškiliais tautos žmonėmis: ministru pirmininku prof. Augustinu Valdemaru, švietimo ministru, groteskiškai arba su lengvu humoru vaizduojamais kariuomenės vadais, policininkais ir būsimais bankininkais, nuoširdžiais būsimais Valstybės teatro artistais, patriotiškai nusiteikusiais steigiamų mokytojų kursų dalyviais.

Žiūrovus maloniai stebino faktas, kad spektaklyje vaidina visa mokykla – Vilniaus Gabrielės Petkevičaitės-Bitės suaugusiųjų mokymo kursų kolektyvas: mokytojai, darbuotojai, mokiniai. Džiugu, kad VPU „Šviesos“ ansamblio dainininkai ir orkestras tapo tarpukario mokytojų kursų dalyviais, švietimo sistemos pedagoginių idėjų skleidėjais. Vodevilyje atsispindėjo tarpukario tautinės mokyklos koncepcija ir politinės aktualijos. Spektaklio režisierius Egidijus Mažintas vodeviliui „Bitele, skrisk per Lietuvą“ sukūrė įsimenančius dialogus, judrias ir nuotaikingas mizanscenas.

Mokyklos direktorius Gintaras Jurkevičius sukūrė ambicingo ir energingo prof. A. Valdemaro vaidmenį, laisva nuotaikinga aktorine maniera mokytojos G. Petkevičaitės personažą tapė Angelė Kondraškienė, šmaikščiai ir kūrybingai vaidino artistai Almantas Pavliukevičius, Aloyzas Mokovskis, Jurga Jankauskienė, Stasė Jurkevičienė, Lina Meškauskienė, Inga Jagelavičiūtė , Danutė Petrauskienė, Kristina Martinavičiūtė, Rolandas Sivickis, Jūratė Butkutė.

SMC mokiniai – teatro studijos artistai Emilija Guobienė, Vytautas Čiulada, Virginija Čiuladienė, Juozas Žvirblis, Nijolė Švenčionytė, Vytas Mickus, Vytautas Babeckas, Algimantas Asevičius, Antanas Baranauskas ir kt. įtaigiai suvaidino Puziniškių dvaro liaudies sveikatinimo scenas. Muzikos vadovė – Irina Kozlova, šokiai – Vilijos Narkevičienės ir Vlado Ūsovo. Muzikantas – Algimantas Jasevičius, garso operatorius – Vladimiras Blizgunovas. Spektaklio kostiumų dailininkės – Stasė Jurkevičienė ir Jūratė Butkutė, dekoracijos Ričardo Bartkevičiaus ir Manto Paulausko.

Spektaklio gijos užgriebė giluminius Puziniškių dvarininkų Malvinos ir .Jono Petkevičių šeimos ryšius su kultūriniais Rusijos ir Vakarų Europos lietuvių susitelkimo centrais. Susidaro įspūdis, jog Petkevičių šeimoje vyravęs bajoriškos kultūros modelis buvo panašus įvairių tautų žmonėms. Tačiau dvaro jaunimo ugdymas konkuravo su carinės Rusijos mokymo sistema, ir reikėjo taikyti įvairias kūrybiškas tautinio mokymo tendencijas, remiantis lietuvių liaudies švietimo, medicinos, žemės ūkio ir LDK politikos paveldu. Spektaklyje vyrauja nuostata, kad jaunimas ir vaikai neatitrūktų nuo tradicijos, nuo lietuvių etnokultūros vystymo proceso. Carinės okupacijos metais Puziniškių dvaras buvo meninės kultūros židinys ir svarbi žmogiškųjų išteklių ugdymo institucija.

Edukacinis muzikinis vodevilis apie iškilią mokytoją sėkmingai rodytas Pasvalio Lavėnų globos namuose, Panevėžio Bistrampolio dvaro festivalyje, Vilniaus apskrities mokyklose ir kt. Spektaklį apie G. Petkevičaitę-Bitę sostinės Mokytojų namuose 2011 m. Aukštaitijos dienų Vilniuje metu žiūrėjo Panevėžio savivaldybės kolektyvas su meru.

2011 m. Vilniuje I tarptautiniame Kiemo teatro festivalyje vodevilis „Bitele, skrisk per Lietuvą“ pelnė laureato vardą ir III premiją. Sveikiname, linkime nepasiduoti sunkumams ir tęsti švietėjišką edukacinį darbą. Į šaltą, sūrią ašarą pavirtusios klaidos nubyra kartais skruostais. O teatro rampos šviesa vėl kviečia eiti. Ir teatras gali išmokti klaidas atspėti ir jas taisyti. Ir surasti savo kelią – tiesiausią kelią į tiesą, kurios taip trūksta nūdienos gyvenime.

Teatrai – 2011 m. „Aukso paukštės“ laureatai

Nominacija „Geriausias suaugusiųjų mėgėjų teatras ir vadovas“ (savivaldybės, kaimo ar miestelio, rajono centro suaugusiųjų teatrams; kasmet) – už reikšmingą aktyvią pastarųjų metų veiklą ir laimėjimus „Atspindžių“ šventėse, dalyvavimą tarptautiniuose festivaliuose, teatrinių renginių (regioninių, respublikinių festivalių, seminarų ir kt.) organizavimą.

Pretendentai:

1. Jurbarko kultūros centro Konstantino Glinskio teatras. Vadovė Danutė Samienė.
2. LŽŪ universiteto studentų teatras „Jovaras“. Vadovė Remigija Sadzevičienė.
3. Šiaulių rajono savivaldybės kultūros centro Bazilionų filialo Bazilionų mėgėjų teatras. Vadovė Birutė Sinkevičienė.

LAUREATAS

Jurbarko kultūros centro Konstantino Glinskio teatras. Vadovė Danutė Samienė.

Nominacija „Geriausias vaikų, jaunimo teatras ir vadovas“ (vaikų, jaunimo teatrams, teatro studijoms; kas antri metai) – už reikšmingą aktyvią pastarųjų metų veiklą ir laimėjimus „Šimtakojo“ šventėse, dalyvavimą tarptautiniuose festivaliuose, teatrinių renginių (regioninių, respublikinių festivalių, seminarų ir kt.) organizavimą.

Pretendentai:

1. Pasvalio kultūros centro vaikų ir jaunimo teatras. Vadovė Asta Liukpetrienė.
2. Plungės kultūros centro vaikų ir jaunimo teatras „Saula“. Vadovai Sigita ir Romas Matuliai.
3. Šiaulių moksleivių namų vaikų ir jaunimo teatro studija „Kompanija šauni“. Vadovai Dalė ir Virginijus Dargiai.

LAUREATAS

Šiaulių moksleivių namų vaikų ir jaunimo teatro studija „Kompanija šauni“. Vadovai Dalė ir Virginijus Dargiai.

Nominacija „Geriausias vaikų, jaunimo teatras ir vadovas“ (vaikų, jaunimo teatrams, teatro studijoms; kas antri metai) – už reikšmingą aktyvią pastarųjų metų veiklą ir laimėjimus „Šimtakojo“ šventėse, dalyvavimą tarptautiniuose festivaliuose, teatrinių renginių (regioninių, respublikinių festivalių, seminarų ir kt.) organizavimą.

Pretendentai:

1. Jurbarko kultūros centro vaikų ir jaunimo teatras „Vaivorykštė“. Vadovė Birutė Šneiderienė.
2. Raseinių meno mokyklos mokomasis teatras „Svajoklis“. Vadovė Albina Ramašauskienė.
3. Šakių „Varpo“ vidurinės mokyklos dramos studija. Vadovė Vilija Meškaitienė.

LAUREATAS

Šakių „Varpo“ vidurinės mokyklos dramos studija. Vadovė Vilija Meškaitienė.

Valstybės teatro režisieriaus Konstantino Glinskio125-osios metinės

DANUTĖ SAMIENĖ

Jurbarko Konstantino Glinskio teatras, 2011 metus paskyręs kraštiečiui režisieriui Konstantinui Glinskiui atminti, surengė ciklą renginių.

Kovo mėnesį jurbarkiečiai savo premjerinį spektaklį „Elegija apie atsiskyrėlį Ignacą“ (pagal A. Giedraičio-Giedriaus apsakymą) parodė Lietuvos nacionaliniame dramos teatre. Rudenį Jurbarko kultūros centre įvyko festivalis „Senjorai ir jaunystė“, konferencija „Jurbarko regioninis teatras: ištakos ir šiandiena“, parodų „K. Glinskiui – 125“ ir „Jurbarko teatro veteranai“ atidarymai, kurias rengė LTMK muziejus ir tautodailininkė Alma Busch, visus metus tapiusi Jurbarko teatralų portretus. Buvo pristatyta knyga apie Lietuvos teatro veteraną Vytautą Maknį. Festivalyje dalyvavo teatrai iš Ogres miesto (Latvija), Klaipėdos universiteto, Vilniaus kolegijos ir Jurbarko, profesionalių aktorių grupė „Liūdni slibinai“. Festivalį kūrybiniais sumanymais sujungė K. Glinskio teatro studijos jaunimas, vadovaujamas A. Banytės. Jubiliejinių renginių ciklą jurbarkiečiai baigė Lietuvos Respublikos Seime, kur buvo pristatytos parodos „K. Glinskiui – 125“ ir „Jurbarko teatro veteranai“.

Parodą „K. Glinskiui – 125“ pristatė Lietuvos teatro, muzikos ir kino muziejaus direktorė Regina Lopienė, tautodailininkės Almos Busch parodą – Jurbarko Vinco Grybo memorialinio muziejaus vedėja dailininkė Rasa Grybaitė. Renginys prasidėjo I-ojo lietuviško vakaro Jurbarke organizatoriaus

kompozitoriaus S. Šimkaus kūriniu „Kur bakūžė samanota“, kurį atliko Vincas Bakšys (trimitas) ir Arūnas Samys (pianinas).

Parodos metu skambėjo kompozitorės Rūtos Šličkutės dainos iš Jurbarko Konstantino Glinskio teatro spektaklių: G. Landsbergio-Žemkalnio „Blinda – svieto lygintojas“, „Elegija apie atsiskyrėlį Ignacą“ (pagal A. Giedraičio-Giedriaus apsakymą), „...jie mane paliko“ (pagal B. Pūkelevičiūtės romaną). Dainavo Ugnė Samulevičiūtė, Monika Buitkuvienė, Rūta Šličkutė, Arūnas Samys, Vincas Bakšys, akomponavo Rūta Šličkutė. Renginį Lietuvos Respublikos Seime inicijavo Seimo narys Bronius Pauža.

Pristatymas Seime buvo puiki proga priminti garbų Lietuvos teatro režisierių Konstantiną Glinskį ir labai džiugu, kad šis pristatymas sulaukė ne tik nuolatinių Jurbarko teatro moralinių rėmėjų Seimo narių Broniaus Pauožos ir Juliaus Dautarto, bet ir kitų Seimo narių gražaus įvertinimo ir susidomėjimo Lietuvos teatro istorija. Renginiuose dalyvavo Seimo nariai Marija Aušrinė Pavilionienė, Dangutė Mikutienė, teatrologai Petras Bielskis, Aleksandras Guobys, Gražina Mareckaitė, dramaturgai Ema Mikulėnaitė, Eugenijus Ignatavičius, režisieriai Saulius Beržinis, Gytis Padegimas, LLKC Teatro skyriaus vedėja Irena Maciulevičienė, LKMT muziejaus direktorė Regina Lopienė, jurbarkiškių klubo Vilniuje nariai, Jurbarko teatro bičiuliai.

Noriu, kad spektaklis pamojuotų žiūrovui paslėpta vilties vėliavėle

LAIMUTĖ POCEVIČIENĖ, TELŠIŲ ŽEMAITĖS DRAMOS TEATRO REŽISIERĖ

Gyvenu ir kuriu mieste, kurio gatvėmis ir Masčio paežere vaikštinėjo ir genialią poeziją kūrė Vytautas Mačernis, dviračiu vežimėliu eiliuodamas eksponatus rinko ir ant Žaliojo kalnelio „Alkos“ muziejų įkūrė poetas Pranas Genys, mieste, kuriame žydi Vydūno sodinti kaštonai, o juose čiulba paukščiai (jiems inkilus 2009 metais įkėlė jaunieji teatralai iš Anglijos, Latvijos ir įvairių Lietuvos teatrų, suskridę į festivalį „Teatras – tautos sparnai“). Mieste, kur į Insulos kalną kopiant pasitinka grindinyje įkvepiantys metalo reljefai: „Nesustok“ – šnabžda jie, ir tu pakyli ten, kur puikuojasi Šv. Antano Padūviečio dviaukštė katedra su metalo plastika duryse iškalta Žemaitijos istorija. Mieste, kurio vidury ramybę skleidžia Masčio ežeras, prie kurio daugiau kaip prieš šimtą metų buvo vaidintas pirmas žemaitiškas spektaklis, o iš kitos ežero pusės moja senas malūnas ir gamtos pasiilgusius kviečia Klojimo teatras. Gyvenu mieste, apsuptame teatrinės auros. Kuriu teatre, kuris Antrojo pasaulinio karo metais buvo profesionalus, kuriame kūrė legendinis režisierius Romualdas Juknevičius, kuriame vaidino ir pirmąją meilę išgyveno aktorė ir režisierė Galina Dauguvietytė („būtinai atvažiuosiu į Telšių teatrą, noriu pabūti toje scenoje, kur stovėjo gražios mano kojos“, – prižadėjo man telefonu), kuriame pirmuosius vaidmenis kūrė Eugenija Pleškytė, Nijolė Narmontaitė, Vilius Kirkilionis, Rasa Kirkilionytė ir daugelis kitų, kurį statė iškilus architektas Steponas Stulginskis.

Jau tris dešimtmečius gyvenu erdvėje, kuri įpareigoja ir skatina gyventi spalvotai. Tą ir darau. Man įdomi ši erdvė, bandau iškasti ir teatrine kalba įprasminti paslėptą šimtmečio istoriją ir asmenybes. Vienas iš sužavėjusių žmonių – poetas Vytautas Mačernis. Varčiau jo klasės žurnalus, nuotraukas ir nesuradau kito pavadinimo poezijos spektakliui, tik „Žmogaus apnuoginta širdis“ (1985). Ieškojau tokių kaip aš – poezijos fanatikų, kurie norėtų įprasminti save teatre. Tuo metu jau buvo suburtas aktorių branduolys, bet reikėjo tokių, kurie mėgtų poeziją. Viena iš jų – mūsų teatro legenda Liuda Lėverienė, vaidinanti teatre nuo 1960 metų (dabar teatrinę karjerą pradėjo jos anūkės Agnė ir Gabija), sukūrusi apie 40 vaidmenų. Taip teatras „suviliojo“ aktorius Rasą Ševinskaitę-Bytautienę, kuri susirgo teatro liga ir serga iki šiol (sukūrė apie 20 vaidmenų), Algirdą Šileiką, Birutę Petrulytę-Juozapavičienę, Daivą Slavinskaitę-Brazauskienę, Kastytį Brazauską, Daivą Vaitkevičiūtę, vėliau į teatrą atėjo Vaclovas Butkus, Rimas ir Arvydas Martinavičiai. Atgimimui aušant, 1988 metais gimė poezijos spektaklis, skirtas Pranui Geniui bei Rainių kankinių dramai „Atverk duris – aš ateinu su meile ir šviesybe...“ (1988). Mano šaknys Židikuose, kuriuos gaubia rašytojos altruistės Marijos Pečkauskaitės aura, jos atminimui pagal savo diplominio darbo medžiagą sukūriau spektaklį „Kilti ir kelti“ (1990). Šitame spektaklyje vaidinome visa šeima: Antanas Pocevičius, aš, dukra Kamilė bei sūnus Laurynas. Su šiais spektakliais tapome respublikos poezijos teatro laureatais. Taip buvome pripažinti ir kultūros ministro įsakymu 1990 m. aš ir Antanas Pocevičius tapome pirmojo poezijos teatro Lietuvoje režisieriais. Už pirmus netvirtus žingsnius teatre esu dėkinga jau anapilin išėjusiam charizmatiškam ir talentingam Lietuvos muzikos ir teatro akademijos dėstytojui Stasiui Kovaliukui, kuris drąsindavo, visada įkvėpdavo pasitikėjimo ir vilties, kuris suteikė galimybę stebėti prof. Irenos Vaišytės, prof. Dalios Tamulevičiūtės, prof. Algės Navickaitės (deja, taip pat iškeliavusių amžinybėn) paskaitas, jų vadovaujamų kursų diplominius spektaklius. Šį šviesų žmogų vadinu savo Mokytoju, nes jis sudėjo kertinius režisūros meno akmenis mano darbe. Lenkiuosi profesorei Stefai Nosevičiūtei už griežtas, bet labai taiklias pastabas apie scenarijų rašymą („Atsirink, kas įdomiausia, kam čia tos nuobodžios istorijos“, – braukydama ištisus puslapius kalbėjo profesorė, o man buvo taip gaila išmesto teksto!).

Graži žemaitiška kalba, apvali, šilta, teikianti jaukumo, kvepianti Židikais, į kuriuos ir šiandien atvažiuoju kaip į vaikystę... Žaviuosi žemaitėmis moterimis, ryšinčiomis atlaidų skareles bažnyčioje, lėta ir išmintinga vyrų šneka prie šventinio stalo, jaukų šurmulį, giesmių ir dainų saugų dūzgesį... Iš tos meilės ir pradėjo ristis lyg viščiukai žemaitiški spektakliai: Žemaitės komedija „Piršlybos“ 1993 m. (sėkme pažymėtas spektaklis: respublikinė B. Dauguviečio premija, „Valstiečių laikraščio“ premija, pasirodymai Los Andžele, Punske, Rygoje, Jelgavoje, Lycene, Vienoje, Ciuriche. Aktoriai paseno, dukra tapo mama, piemuo – tėvu, prisijungė nauji aktoriai –spektaklis toliau keliauja po pasaulį...), žemaitiškos poezijos spektaklis „Žemaitėškė žuodee paukštelees čiolb“ pagal žemaitiškai rašančių poetų almanachą 1994 m. (taip norėjau įrodyti, kad žemaitiška kalba tinka intymiausiems jausmams išreikšti, šiandien tai jau puikiai įrodė profesorė Viktorija Daujotytė, išleidusi dviem – žemaičių ir lietuvių kalbomis – poe-

zijos rinkinį, nuostabių perlų vėrinį „Balsa ūkūs“), “Stebuklingas daktaras“ 1995 m., „Ženatvės laimė“ 1995 m. pagal du Žemaitės apsakymus, Meilės Kudarauskaitės „Kęstaičių žemaičiai“ (kur prie teatro aktorių prisijungė Telšių taikomosios dailės technikumo studentai) 1996 m., „Amerika pirtyje“ pagal Keturakį 1999 m., „Magdelė“ pagal Žemaitę 2000 m. (prisijungė vaikų ir jaunimo studija „Savi“). Teatras buvo kupinas nuostabių talentingų patyrusių aktorių, mėgstančių ir mokančių atskleisti nacionalinę dramaturgiją: tai dabar jau anapilin iškeliavę Juozas Ričkus (vaidinęs nuo 1969 m.), Jonas Lukauskas (nuo1989) ir dabar tebevaidinantys Liuda Lėverienė, Julija Kneitienė (vaidinanti nuo 1975 m. ir sukūrusi 29 vaidmenis), Antanas Nekrašius (apie 21 vaidmenį), Janina Sabeckytė-Karnišova (23 vaidmenys), Albinas Bytautas (14 vaidmenų), Rimantas Martinavičius, Zita Kęsminienė, Vaclovas Butkus (11vaidmenų),Vaclovas Bartkus (12 vaidmenų), Bronė Vaičienė, vėliau teatre pradėjo vaidinti jaunieji aktoriai Valda Bičkutė, Alis Adomavičius, Ramūnas Kulikauskas. Tuometinis repertuaras (pjeses rinkdavausi arba pati rašydavau) buvo formuojamas pagal aktorių galimybes, tipažą, temperamentą. Šiuo metu nacionalinės dramaturgijos nepadėjau į stalčių – kovo 3 d. Vilniuje Kaziuko mugės metu vyks Žemaičių dienos – prie Nacionalinio dramos teatro Telšių Žemaitės dramos teatro aktoriai pristatys žemaitiškų tautinių rūbų kolekciją ir vaidins „Piršlybas“, kaip visada aktoriams talkins žemaičių folklorinis ansamblis „Rataa“.

Esu laiminga ir dėkinga, kad likimas suvedė su talentingomis asmenybėmis: LLKC Teatro skyriaus vedėja Irena Maciulevičiene (ačiū už trykštantį nuoširdumą, toleranciją, patikėjimą ir įvertinimą), docente, mokslų daktare Danute Vaigauskaite (tas užkrečiantis charizmatiškas optimizmas, saugumas būnant šalia bet kurioje pasaulio vietoje, kompetencija – gurkšnis šaltinio vandens, o jos knyga „Balso lavinimo technika“ – kasdienė maldaknygė), docentu Gediminu Šimkumi (kartais taip reikia logiško vertinimo, žvilgsnio ir žodžio – ačiū už jį!), profesoriumi Petru Bielskiu (Jo įteiktas Gintaro ordinas ir šiandien pagarbiai kabo ant sienos!). Šių žmonių pagarba teatrui, kuriančiajam, su meile byrantys patarimai duoda jėgų toliau ieškoti ir atrasti save teatre.

Nemokėdama gyventi pilkai, 1995 m. surinkau vaikų ir jaunimo studiją „Savi“ ir šalia teatro aktorių ėmė stiebtis mažieji. Pirmieji spektakliukai „Naktis, kai drabužiai šnekasi“ (1996), „Pusnynų pasaka“ (1997) ir „Kiaunės dvaro nebėra“ (1998), pagal V. Račicką ir E. Segalą „X+Y=?“ buvo tik trapios inscenizacijos, neprofesionalūs teatriniai vaizdeliai, nes stigo teatrinės pedagogikos, psichologijos, metodikos žinių, tačiau per kraštus liejosi energija ir optimizmas, tad dalyvaudami projektinėse kūrybinėse dirbtuvėse (Norvegijoje, Estijoje, Lietuvoje) siekėme tikslo, tobulėjome ir poezijos spektaklyje pagal I. Zieduonį ir A. Mikutą „Liūdesys yra laisvas“ (2003) susibūrė įdomių jaunų, talentingų asmenybių (Vilius Malinauskas, Agnė Banytė, Simona Gudavičiūtė, Donata Motuzaitė, Vilius Urbaitis, Salvija Stulgytė, Karolina Brazauskaitė, Mindaugas Dapšys, Linas Vaitkevičius, Martyna Norkevičiūtė, Tadas Stanislovaitis), vėliau net tapusių profesionaliais režisieriais, aktoriais arba teatrą mylinčiais ir vertinančiais žiūrovais. Ačiū jiems už pasitikėjimą, meilę, nuoširdumą, darbštumą. Iki šiol juos prisimenu, nes jie buvo pirmieji, atskleidę, koks gražus yra jaunas kuriantis žmogus.

Studijoje vieni jaunieji aktoriai keitė kitus. Subrendau ir sutvirtėjau aš pati. Ilgai „kasiau“ ir iškasiau lietuvio Prano Laucevičiaus ir žydaitės Rūtos Gurvičiutės tragišką meilės istoriją bei sudėjau į laiškų spektaklį „Telšiai – Dovanų Kalva“ (2006). Jame šalia kokybiškai išaugusių jaunųjų aktorių išdygo nauji perspektyvūs ir energingi Karolis Pronckus, Ieva Irkinaitė, Titas Motuzas ,Viktorija Zaleckytė, Matas Gimbutas, Deividas Rumbutis, Nedas Štombergas, Rokas Vaitiekus, Viktorija Bružaitė, Dovydas Žvirblis, Monika Pleškytė, Tadas Jovaišas, vėliau spektaklyje „Adelės CV “pagal S. Glover knygą prisijungė Lina Kazbaraitė, Reda Vaivadaitė, Kristina Ciparytė, Eglė Godliauskaitė. Visi jie troško būti pamatyti ir išgirsti, mokėsi kūrybiškai mąstyti ir dirbti. Teatriniai sparnai tiek sutvirtėjo, kad jau galėjome skraidyti po pasaulį: sėkmingai spektaklius ir savo darbo metodą pristatėme Londono Redbridžo dramos centre (2007, 2010), ten dalyvavome kūrybinėse dirbtuvėse, kurias vedė garsūs Londono Šekspyro teatro režisieriai ir aktoriai, atstovavome Lietuvai Italijoje jaunimo teatrų festivalyje „Sapperlot“, kur pristatę kokybišką savo darbo produktą susipažinome su bendraamžių iš JAV, Izraelio, Vokietijos, Austrijos, Italijos kūryba, dalyvavome tarptautiniame teatriniame projekte Limbažiuose „Kūrybos džiaugsmas” (2007), kur kartu su Rusijos, Kinijos, Vokietijos, Estijos, Latvijos, Lenkijos jaunaisiais aktoriais kūrėme spektaklį. 2009 m. sukvietėme bendraamžius iš Niukastlio, Rygos bei geriausius Lietuvos jaunimo teatrus į tarptautinį festivalį „Teatras – tautos sparnai“.

Kai pavargsti, imi džiūti ir dulkėti kaip kempinė, tada keliauji į kitą šalį, tobuliniesi kūrybinėse dirbtuvėse, važiuoji į festivalius arba atostogauji. Taip mano gyvenimą ir kūrybą papuošė daugelis naujų idėjų. Formą laiškų spektakliui „Telšiai

– Dovanų Kalva“ radau tobulindamasi Maskvoje pas profesorius M. Čiumačenką ir A. Ščiukiną ir stebėdama garsiajame Maskvos GITIS‘e diplominius studentų spektaklius.

Dirbti su aktoriais ir tobulinti save man padeda ne tik meditacinės knygos, bet ir enciklopedijos, poezija, moksliniai veikalai – įvairi, kartais visai nerimta literatūra bei filmai. Niekaip neišsitenku parašytoje pjesėje: arba ją sutrumpinu, arba tariuosi, kad leistų praplėsti, o dažniausiai scenarijus rašau pati, naudodamasi daugybe šaltinių – nuo internetinių pokalbių, dienoraščių, enciklopedijų iki dokumentų, atsiminimų ar netikėtai ateinančių minčių.. Nemėgstu po įvairiomis technologijomis, po daiktais paslėpto žmogaus scenoje. Man įdomiausi instrumentai – aktoriai, o scenografija tik padeda jiems atsiskleisti. Todėl nuostabu, kai turi savo idėjų praturtintoją ir realizuotoją. Anksčiau savo patarimais padėdavo architektas Algirdas Žebrauskas, dailininkas Petras Lamsodis, o dabar – teatro dailininkė Giedrė Slavinskienė ir pastatymo dalies vedėjas Alvingas Teniukas. Malonu, kad tai patvirtina Londono Šekspyro teatro aktoriaus ir režisieriaus Michaelio Woodwoodo mintys: „Buvo žavu stebėti, kaip tokie jauni aktoriai spektaklyje „Adelės CV“, naudodami minimalistinį teatro stilių, įtikinamai pasakoja istoriją, ir sūpuoklės tampa podiumu, suoleliu, autobusu, laikrodžiu, ir kartu atskleidžia veikėjų emocijas bei santykius. Aktoriai pademonstravo didžiulį profesionalumą, sugebėjimą dirbti su partneriais, o režisierė, išlikdama matoma, duoda laisvę improvizacijai ir kuriančiojo jausmams. Džiugu, kad jaunimo teatras gali sukurti kokybišką pramoginį ir kartu jaudinantį bei verčiantį susimąstyti spektaklį.“

Sėkmę pasitikrinu. Žinau, už kiekvieną prasmingą darbą ateina atpildas, kartais su kaupu. Turėjau galimybę stažuotis Jeruzalėje Jad Vašemo universitete, kur susipažinau su holokausto dramaturgija, teatru ir dabartiniais Jeruzalės menininkais. Beveik metus kūriau paskutinio spektaklio „Penelopė“ scenarijų, dar metus patį spektaklį (prie studijos aktorių prisijungė ir teatro direktorius Artūras Butkus) ir supratau, kad sėkmė komandoje – kūrėme visi: aktoriai, scenografė Giedrė Slavinskienė, choreografas Mindaugas Banys, kostiumų autorė Ingrida Bušeckienė, pastatymo dalies vedėjas Alvingas Teniukas, filmuota medžiaga papildęs spektaklį Marijonas Breitmozeris, garso operatorius Butkus ir apšvietėjas Sergej Simonenko ir, kritikų nuomone, sukūrėme puikų reginį ne tik akims, ausims, bet ir sielai. Džiaugiuosi, kad spektaklis nominuotas keturiose kategorijose, kad sulaukė palankaus ekspertų įvertinimo „Baltijos rampoje-2011“.

„Lietuviams taip pat atstovavo ir Telšių Žemaitės dramos teatras. Jų spektaklis „Penelopė“ (scenarijaus autorė ir režisierė Laima Pocevičienė) kai kurių latvių jau buvo matytas, tad vertinimai buvo išsamesni ir detalesni. Pripažinta, jog tai lietuviškas spektaklis pagal savo sceninę kalbą, pagal apimtį ir metaforiškumą, pasižymintis švelniu romantišku lietuvišku mentalitetu. Tai poetinis teatras, atveriantis akis į kitą pasaulį, padedantis pamatyti žinomus simbolius ir juos atpažinti. Pasidžiaugta režisierės programiniu braižu, etinių šaknų ieškojimu, ritualine, vizualia metaforiška erdve, aukšta estetine kultūra“ (I. Klevinios ir L. Akurataros str. laikraštyje „Mėgėjų teatras“).

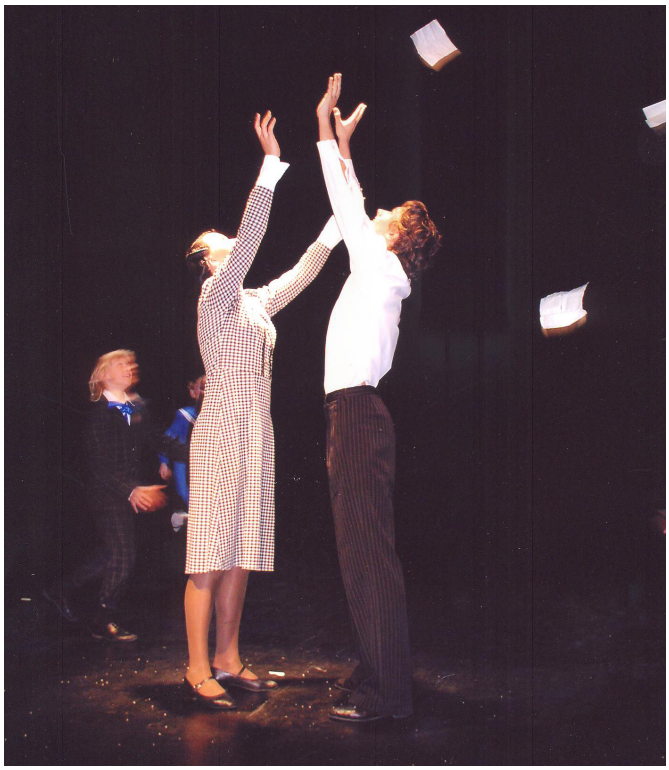
Svarbiausia, pasirinkti tinkamą dramaturgiją, kuri tave jaudintų, būti aktuali, šviesi ir kylanti. Norisi, kad spektaklis pamojuotų žiūrovui paslėpta vilties vėliavėle. Kai atrandu spektaklio dvasią atitinkančią muziką (nes neturiu finansinės galimybės sumokėti kompozitoriui, o būtų nuostabu!), tada vaizduotė atsiunčia ir režisūrinį sprendimą – mintyse ma-

tai vaizdą, eksperimentuoji, atrandi geriausią variantą. Labai įdomus, pilnas vidinių atradimų yra šis procesas. Spektaklio kūrime yra labai svarbu tikslas, rezultatas, bet kelionė į jį yra laimė, stebuklas: kiekviena repeticija – naujas atradimas, nusivylimas, beprotiškas tikėjimas tuo, ką darai, kantrybės išbandymas ir meilė tiems, su kuriais dirbi, temai, kurią analizuoji, problemai, kurią sprendi.

Mano darbe įstabiausia tai, kad nuo mažens teatre vaidinę aktoriai sugrįžta į teatrą, jau būdami profesionaliais teatralais. Agnė Banytė pastatė diplominį spektaklį „Interviu“, kuris sulaukė puikaus kritikų ir žiūrovų įvertinimo. Penelopės vaidmenis poetinėje dramoje „Penelopė“ sukūrė Ieva Irkinaitė ir Simona Gudavičiūtė, kuri ir šiandien atvažinėja repetuoti Rūtos Oginskaitės pjesės „Meškis po širdim“. Simonai nėra blogo oro, blogos nuotaikos, ji neskaičiuoja laiko ir pinigų – svarbiausia kūryba. Visada galiu kreiptis į savo „vaikus“, kartais savo kūryba praaugusius mane, buvusius ir esamus studijos „Savi“ aktorius. Su jais dalinuosi sielvartu, netektimis, sėkmėmis, meile ir kuriu svajones, kurios pildosi...

Prieš teatro kabineto langus atsiveria baigiamas statyti amfiteatras, jis įkvepia kurti. Kovo mėnesį rampos šviesą turėtų išvysti „Meškis po širdim“, rudeniop gal dar viena premjera, o rugsėjo mėnesį suskris jaunimo teatrai į tarptautinį festivalį „Teatras – tautos sparnai-2012“...

Vaclovas Butkus, arba 20metų Telšių Žemaitės dramos teatre

LAIMUTĖ POCEVIČIENĖ, TELŠIŲ ŽEMAITĖS DRAMOS TEATRO REŽISIERĖ

Telšių Žemaitės dramos teatro aktorius Vaclovas Butkus yra iš tų, kuriuos Dievas apdovanojo keliais talentais: puikus šokėjas, kompetentingas bei patikimas garso operatorius ir talentingas aktorius. Tikras žemaitis gyvenime ir teatre, kalbantis sodria skuodiškių tarme, nes gimęs Skuodo rajone Pirmųjų Kulų kaime, augęs tarp dviejų seserų ir brolio. Vienas iš mėgstamų vaikystės skanėstų – braškės, mėgstamiausias užsiėmimas – energingos kelionės dviračiu, deja, pasibaigusios nesėkme – lūpa perskilo kaip kiškiui ir šiandien randu pažymėtas („Randas vyrui – karžygio ženklas“, – šypsosi Vacys). Žmoną Dainą (dabar sportinių šokių kolektyvo „Vėlunga“ vadovę) surado studijuodamas choreografiją Klaipėdos universitete. Atrodo, tai buvo seniai, šiemet jau ir sidabrines vestuves atšoko, du sūnūs užauginti. „Vacys labai geras, dėmesingas,

myli mane ir vaikus, gali visko dėl šeimos atsisakyti...” – giria vyrą Daina. „Ir teatro?“ Vaclovas prisipažįsta, kad nėra iš tų žmonių, kurie negali be teatro gyventi. „Kiek sugebu, pavaidinu, džiaugiuosi, kai pavyksta, stengiuosi, mėgstu kūrybines keliones, naujus žmones, pažintis – tai praturtina. Žinoma, įspūdingiausia dovana buvo gastrolės su „Piršlybomis“ Los Andžele, kur buvome be galo svetingai priimti, pamatėme Holivudą, Las Vegasą, penkias valstijas apvažiavome... Šauniai pabendravome su austrais Lycene. Teatre ne tik parodai save, be surandi draugų, kurie lieka tavo širdyje visą gyvenimą, bei pamatai tai, ko niekada, uždirbdamas vidutiniškai, negalėtum sau leisti.“

Pirmą vaidmenį Vacys sukūrė pakviestas į „Monos“ spektaklį, pastatytą pagal Eduardo Cinzo romanus. Pats autorius su žmona atskrido iš Belgijos į premjerą, o vaidmuo buvo dramatinis, sudėtingas, bet pavyko. Nuo to laiko prabėgo 20 metų, scenoje suvaidinta 11 įvairiausių spektaklių. Vaclovas juokauja, kad jam tas partneris geriausias, kuris moka tekstą, o jei iš tikrųjų – įdomu dirbti su Albinu Bytautu, Rasa Bytautiene, Alma Pažemeckiene, su daugeliu kitų.

Stebėdama jo sukurtą Vincės vaidmenį spektaklyje „Amerika pirtyje“ bei spalvingą piršlio vaidmenį „Piršlybose“, supratau, kad Vaclovas turi unikalų nacionalinės dramaturgijos, ypač komiškų vaidmenų, pojūtį, sveiką humoro jausmą, yra labai natūralus, skleidžia šviesią energiją, puikus improvizatorius. Tą patį teigia ir kiti spektaklių, kuriuose vaidino Vacys, režisieriai. „Tai aktorius, niekada nerodantis blogos nuotaikos, organiškas, tiksliai kuriantis tą tipažą, kurį vaidina“ – teigia „Pinigėlius“, „Žaldokynę“ ir „Su gimimo diena, Vanda Džun“ Telšių Žemaitės dramos teatre pastatęs pastatęs režisierius Jonas Buziliauskas. Žmona Daina Butkienė labiausiai žavisi Vincės personažu „Amerika pirtyje“ pastatyme, sūnus Tautvydas priduria: „Malonu matyti tėtį scenoje: jis linksmas, įdomus, energingas, man labiausiai patiko ir „Žaldokynėje“ ir „Pinigėliuose“, „Gyvenime po sniegu“. V. Butkų vertina ne tik režisieriai, artimieji, bet ir kolegos aktoriai, Alma Pažemeckienė („pasitikiu juo, žinau, kad puikiai improvizuoja”), Julija Kneitienė, Giedrė Slavinskienė, Rasa Vaičkutė, Alvydas Jaraminas, Albinas Bytautas, Sergej Simonenko – visa „Piršlybų“ komanda po gastrolių Vienoje ir Ciuriche 2011 m. vieningai pareiškė, kad Vaclovas labai įtikinamai kuria personažus, kad jis atneša į sceną pozityvumą, skleidžia ramybę, o labiausiai kolektyvas vertina jo kultūringumą, sąmojų, mandagumą ir draugiškumą.

Pats Vaclovas žmoguje labiausiai vertina nuoširdumą ir sąžiningumą. Jis sportuoja, šoka, mėgsta keliauti, nebijo svajoti. Linkiu, kad išsipildytų jo svajonė aplankyti Australiją. Šauniausia būtų, kad su visu teatro kolektyvu!

Linkėjimai iš Vietnamo

EGLĖ ŠIMKEVIČIŪTĖ

Nudžiugau „Mėgėjų teatro“ numeryje radusi jaunųjų režisierių veiklos apžvalgą. Buvo smagu skaityti Rasos ir Ievos prisiminimus iš kurso gyvenimo, pamatyti seniai matytų kurso draugų – Kamilės, Linos, Arūno, Žydrūno, Tomo, Miko veidus, pasidžiaugti visų jų laimėjimais.

Buvau viena iš šauniojo devintuko, įstojusio į Klaipėdos universiteto Režisūros katedros doc. Gedimino Šimkaus kursą. Mokiausi čia iki trečio kurso, per tą laiką pusmetį studijavau pagal Erasmus programą Anglijoje, Bath Spa universitete. Tada turbūt ir užsikrėčiau pomėgiu keliauti. Tiesiogine ir perkeltine prasme.

Pirmiausia, „iškeliavau“ iš Klaipėdos universiteto į Lietuvos muzikos ir teatro akademiją, magistro studijas baigiau Vilniaus dailės akademijoje, tuo metu dirbau renginių režisiere privačioje įmonėje, kelionių metu išmaišiau visą Europą, buvau įkėlusi koją į Afriką, o dabar atsidūriau Pietryčių Azijoje. Čia gyvenu jau metus.

Dėstytojo prašymu, noriu pasidalyti savo įspūdžiais iš Vietnamo ir papasakoti apie tai, kaip režisūros studijų metu įgytas žinias panaudoju praktikoje. Ir vėl – šiek tiek perkeltine, bet kartu ir tiesiogine prasme.

Dramos studijos, aktoriniai gebėjimai ir improvizacija – įgūdžiai, be kurių neįmanoma apsieiti gyvenant egzotiškoje šalyje. Vietnamietiškai galiu pasakyti vos keletą žodžių, bet sugebu patenkinti vietinių smalsumą ir kartais ženklų kalba „praplepu“ su jais ištisą valandą. Svarbių temų neliečiame, užtat vietnamiečiams visada įdomu sužinoti apie mano šeimą (kiek turiu brolių, ar turiu vyrą, ar turiu vaiką...) bei apie tą tolimąją šalį „Litva“, kurios pavadinimą gal kažkur ir yra girdėję (ar ten šalta, kokia populiacija, kokie gyvūnai ir pan.)

Kita režisūros diplomo nauda – labai tiesioginė, nes jau keletą mėnesių esu dramos mokytoja. Dirbu privačioje scenos menų akademijoje, vadovaujuosi nuoseklia ugdymo sistema ir griežtu kiekvienos pamokos planu. Mokau vietnamiečius ir užsieniečius vaikus (nuo pradinukų iki paauglių) scenos kalbos, judesio, improvizacijos. Viskas kaip ir žinoma, bet ir kasdien naujas iššūkis. Užsieniečiai vaikai nuolat „testuoja“ mokytoją ir galiausiai atskleidžia neįtikėtinus gebėjimus. Vietnamiečiai lengviau įtikinami ir pamokos metu pažeria unikalius nacionalinius bruožus. Pavyzdžiui?

Kartą pasiūliau vaikams žaisti turgų. Naiviai tikėjausi, jog vienas iš jų bus pardavėjas, kitas pirkėjas, sugalvosime si-

tuaciją, įvilksime į aplinkybes... Vaikai, vos tik išgirdę žodį „turgus“, sureagavo akimirksniu: visi tapo pardavėjais, pradėjo keistis prekėmis, o pamatę „baltąjį žmogų“ siūlyti jam savo prekes. Emocijos, frazės, intonacijos, „du perki – vienas nemokamai“ triukai priminė tikrą azijietišką prekyvietę! Ir tai buvo net ne turgaus prekeivių vaikai.

Dar apie patį Vietnamą? Sunku papasakoti – nėra taiklaus epiteto, o tokie žodžiai kaip „įspūdingas“, „unikalus“, „egzotiškas“ tinka visoms Pietryčių Azijos valstybėms.

Sunku atskleisti Vietnamo atmosferą ir nuotraukose. Moterytė su šiaudine skrybėle puikiai įsivaizduojama Vietnamo kaime, tad matant ją nuotraukoje būtinas komentaras, jog ji sėdi vienoje iš centrinių Hošimino (buvusio Saigono) gatvių. Arba nufotografuota transporto spūstis (esame ne kartą tokią matę Lietuvos miestuose piko metu). Protu nesuvokiama, jog

čia, Vietname, keli šimtai motorolerių prie raudono šviesoforo signalo – tai įprastas dienos srautas 11 milijonų žmonių ir 8 milijonus motorolerių turinčiame mieste.

Jau minėjau turgų. Kartais juokauju, jog visas Vietnamas – lyg didelis turgus, nes visi kažkuo prekiauja. Pižamas vilkinčios moterys verda ant šaligatvio kavą, vienakojis varguolis arba šimtametė senutė gatvėje pardavinėja loterijos bilietus, maža mergaitė prieina prie tavęs kavinėje ir siūlo nusipirkti servetėlių, motorolerių vairuotojai stabdo tave gatvėje ir siūlo savo paslaugas „motorbike taxi“. Viskas susimaišę su čia pat, ant gatvės, verdamo maisto garais, deginamų šiukšlių dūmais, eismo sukeltomis dulkėmis.

Iš kitos pusės – Vietnamo didmiesčiai nė kiek nenusileidžia bet kuriai Europos sostinei: dangoraižiai, prekybos centrai, prabangių prekių parduotuvės, aukščiausio lygio restoranai, meniškos kavinės, amerikietišką idilę primenantys gyvenamieji privačių namų kvartalai...

Kvapą gniaužianti gamta. Ryžių terasos šalies šiaurėje ir kalnuose gyvenančios gentys – dar kitas pasaulis. Čia, atsisėdęs ant akmens kelių kilometrų virš jūros lygio aukštyje, gali stebėti iš laukų pareinančius nacionaliniu kostiumu pasipuošusius vietinių genčių žmones, kalnais kopiančius mažus vaikus su kūdikiais ant nugarų, lauką ariančius buivolus. Jei pasiseka, gali pasisvečiuoti šių žmonių namuose, kur vaikai laksto nuogi, maistas verdamas kambario viduryje ant laužo, o prie vienintelio televizoriaus susirenka visas kaimas.

Pietinė Vietnamo dalis – Mekongo, vienos iš didžiausių pasaulio upių, delta. Čia kažkada net nebuvo kelių, o susisiekimas vykdavo tik upe ir jos kanalais. Keliai atsirado, bet gyvenimas vis dar susikoncentravęs prie vandens ir vandenyje.

Unikalus reiškinys – turgus ant vandens, kada keli šimtai (o gal net tūkstančiai?) laivų, valčių ir plaustų savininkų susirenka anksti ryte ir perka, parduoda, keičia savo prekes. Kokosai, ananasai, mangai, ličiai, duranai ir kiti egzotiški vai-

siai mėtomi iš vieno laivo denio tiesiai į kitame laive stovinčio žmogaus rankas. Motorinės valties savininkas per kelias sekundes pagamina kavą su pienu ir ledu – „cà phê sữa đá“, perduoda ją mums, užkuria motorą ir pasileidžia prie kitų apsimiegojusių turistų. Gerdami šaltą kavą toliau plaukiojame „vietnamietiškos Venecijos“ kanalais...

Teatras? Vietnamiečiai turi savo „nacionalinį teatrą“ – vandens lėlių pasirodymus su gyvai atliekama tradicine muzika. Jo metu pasakojama Vietnamo istorija iš žemdirbio perspektyvos. Turininga patirtis ir dar vienas būdas pažinti vietnamiečių kultūrą, bet iš vandens išnyrančios medinės skulptūros įdomios tik pirmą kartą.

Vietname populiarios pramoginės laidos arba „tv teatras“, bet teatrą tai primena tik dėl artistų ir publikos dalyvavimo. Žiūrovai salėje ir prie televizoriaus ekrano ploja ir juokiasi, o man ilgu kultūrinio gyvenimo Lietuvoje.

Tą stygių kompensuoja kelionės po šalį bei kaimynines valstybes. Ankoro šventyklų kompleksas Kambodžoje – įspūdingiausia scenografija, kokią kada esu mačiusi. Vienuolių rytinė maisto rinkimo ceremonija Laose – pakili įžanga būsimos dienos spektakliui. Gyvenimą Malaizijoje režisuoja musulmonų religija. Ištuštėjęs vidurdienį Singapūras – lyg pertrauka prieš antrą veiksmą. Tailando žmonių šypsenos pavergtų net ir griežčiausią publiką, o visur skambanti muzika Filipinuose – įkvėpimas kiekvienam kompozitoriui.

Hošimine, kur gyvenu, yra susibūrusi mėgėjų teatro trupė, kurios pagrindiniai nariai – čia gyvenantys užsieniečiai, ieškantys pramogų ir savirealizacijos. Seku jų veiklą, kartais pati dalyvauju, bet labiau neįsitraukiu. Gal dėl to, jog atvažiavome čia tik metams. Jau dabar matau, jog užsibūsiu šiek tiek ilgiau, bet bandysiu atsispirti pagundai čia pasilikti ir greitu laiku ieškosiu bilietų į Lietuvą.

Siunčiu šiltus (tiesiogine ir perkeltine prasme) linkėjimus iš Vietnamo.

Kaip patobulinti režisierių?

EDMUNDAS UNTULIS

Praėjusių metų pavasarį per vieną mėgėjų teatrų režisierių pasibuvimą Liaudies kultūros centre Kultūros darbuotojų kvalifikacijos ir tobulinimosi instituto patikėtinė guodėsi, kad nežino, ko galėtų pamokyti režisierius. O tobulinti juos būtina, nes to reikalauja specialios programos, už kurias duodami pinigai.

Tiesa, girdėjau, kad lyg ir nebeliko to instituto, bet dėl to tobulintojų gretos tikriausiai nepradės retėti? Juk kaip kokių nors sekretorių-referentų ar kitokių biurokratų gildijos narių, taip ir režisierių kvalifikacijos kėlimas yra visaliaudinis reikalas, be kurio neįmanoma nurimti, nes to reikia Europai? Jei nesitobulinai, kursuose gaišdamas brangų laiką, ir nesi gavęs popierinės pažymos, jog kėlei kvalifikaciją, tu esi pusiau nulis, mauras-bakalauras?

Pamėginsiu sudrumsti vandenėlį ir pasirodyti esąs nepopuliarus bei paskleisti baisią ereziją tvirtindamas, jog kvalifikacijos kėlimas yra naudingas tik amatininkams (taip pat ir „teatro ceche“ dirbantiems). O menininkams tokie tobulinimai tik trukdo, netgi, sakyčiau, kenkia, nes žeidžia jų išskirtinumą, skatina nors iš dalies kopijuoti kitų kūrėjų pasiekimus. Juk visiems slapčiom norisi sekti gabiųjų pėdomis. Gal tai nėra blogai, tačiau ir ne pažanga. Kūrėjas visiškai atsiskleidžia ir pasireiškia tik tada, kai skleidžiasi vienas pats, be įsikišimo iš šalies.

Prieš tokius mano teiginius akademiškoji profesūra ir profesionalūs režisierių tobulintojai tikriausiai pasišiaušė, gal net kuris nors užsimanys mane prismeigti ant žalio medžio kryžiaus už nesušukuotas mintis? Laimė, kad gyvenu gūdžioje provincijoje ir iš miesto aukštumų nesu matomas, todėl ir nesurandamas nei nuskalpuojamas. Tad galiu čiulbėti ką užsimanęs.

Todėl ir toliau leidžiu sau skleisti erezijas sakydamas, jog mene neįmanoma nieko išmokti. Meną turi atrasti savyje. Ir jeigu atradai jį, tai kvieskis į kompaniją ir keliaukite kartu į pasaulį savo bendradarbiavimu džiuginti žmonių.

Kaip reikia statyti spektaklius, negali išmokyti nei Eimuntas Nekrošius, nei Rimas Tuminas, nei Oskaras Koršunovas, nei Henrikas Vancevičius, nei amžiną atilsį Juozas Miltinis, nei užjūrietis Piteris Brukas ar kiti teatro meno grandai, nes niekas iki šių dienų taip ir neatskleidė paslapties, kaip dera statyti spektaklius. Visi išvardinti režisieriai buvo skirtingos natūros, tad ir spektaklius statė skirtingus. O jeigu jie būtų statomi pagal kurį nors vieną iš minėtų menininkų siūlomų kurpalių, numirtume iš nuobodybės. Jei kas net imtųsi mėgdžioti jų visų kūrybinį braižą paeiliui, sau autoriteto neužsitarnautų, kaip jo nepelno ir beždžionė, cirke vykusiai mėgdžiojanti žmones.

Kai stebiu mėgėjų teatrų šventėse spektaklius, kartais juose be didesnio vargo atpažįstu vienur ar kitur jau regėtą „kūrybinio polėkio dvelksmą“. Ir labai nedaug pasitaiko akimirkų, kurios nustebina, galgi net priblokšia.

Yra manančių, jog mums, seniams režisieriams, kurių strėnas jaus seniai pagraužė radikulitas, druskos nuo nesveikos gyvensenos išsukinėjo sąnarius, pakaušius užmaskavo žilė, o panosės ir kaktos regionus išvagojo raukšlių infrastruktūra, jau nebeverta tobulintis ir kelti kvalifikaciją. Ir tai yra teisingas požiūris. Bet šalimais dygsta kitas – jau nebe teisingas, o klaidingas požiūris, jog mes, antikvariatas, turime su jaunimėliu dalintis patirtimi. Tai juk visiška nesąmonė. Ko, pavyzdžiui,

aš galėčiau išmokyti jauną režisierių? Nebent mėgdžioti mano stilių ...arba kaip vartoti svaigalus, kad po premjeros atšventimo kuo mažiau džiūtų smegeninė? Nieko daugiau vertingesnio neįmanoma išmokyti.

Aš įžūliai teigiu, jog taip pat neverta jaunų mokyti sekioti vyresniųjų pėdomis. Dar kartą priminsiu, jog mokydamasis meninių gudrybių iš kitų, arba pasidarysi mėgdžiotoju, arba visiškai prarasi norą kurti ir tol dūsausi depresijos pelkėje pakritęs, kol, pakilęs iš jos, imsi daryti viską atvirkščiai, nei tave buvo mokinę tobulintojai... Bet tai jau bus ne kūryba, o išvirkščiai išverstų kailinių demonstravimas visuomenei.

Tiesa, yra ir trečia išeitis – važiuoti į Norvegiją norvegams trobesių dažyti arba silkių uodegas žuvų gamyklose plauti... Šį kelią renkasi realistai-natūralistai. O idealistai ir toliau pasilieka kęsti valdžios žmonių pajuoką bei vilkti nedėkingą ištikimybės Melpomenei jungą.

Epilogo vietoje pareiškiu, jog geriausias režisieriaus mokytojas yra jo asmeninis kūrybinis gyvenimas, kuris arba iškelia jį ant bangos, arba nudrebia į seklumą, kaip dabar madinga sakyti, ravėti šieno. Tokia jau negailestinga tikrosios kūrybos globotinio priedermė.

O jeigu norintiems pelnyti duonos kąsnį tobulintojams pasiseka iš tavo naivumo uždirbti pinigėlių, tai jų laimė... ir tavo „pamokos“ yra reikalingos ne tiek kūrybai įkaitinti ir atgaivinti, kiek bendro išsilavinimo žinių riboms praplėsti.

Be to, tobulinimasis vis dėl to yra šiokia tokia pramoga – galima pasižmonėti, atnaujinti geografines žinias apie gimtąjį kraštą, mažesnių provincijos miestelių gyventojams atsiranda proga paalsuoti kurio nors didmiesčio ritmu, gal net į „tikrą teatrą“ nueiti ar pro specialius akinius pasižiūrėti filmą velniai žino kokiu formatu. Gaila, bet ne visiems to reikia?..

2012 m. TEATRINIAI RENGINIAI LIETUVOJE

DUOMENŲ NEPATEIKĖ:

AKMENĖS, ALYTAUS, BIRŽŲ, KAIŠIADORIŲ, KAUNO, KELMĖS, KĖDAINIŲ, KLAIPĖDOS, LAZDIJŲ, RASEINIŲ, SKUODO,TAURAGĖS, TELŠIŲ, VILNIAUS, RAJONAI; KAUNO, PALANGOS, PANEVĖŽIO MIESTAI; MARIJAMPOLĖS, PAGĖGIŲ SAVIVALDYBĖS.

DATA	RENGINYS	Kontaktiniai telefonai, el.paštas
SAUSIS		
21 d.	Tradicinė Šiaulių rajono literatų popietė „Žodžiai iš širdies“ Šiaulių r. kultūros centro Bridų filiale	861511646 nijolegirniuviene@gmail.com
21 d.	Lietuviškų pjesių ištraukų vakaras Prienų r. Naujojoje Ūtoje	868631548
29 d.	Respublikinė rusų dramaturgijos šventė „Pokštas“ Šakių kultūros centre	8 611 33980
sausio mėn.	Neringos meno mokyklos mokinių skaitovų konkursas, skirtas poetės R. Skučaitės 80-mečiui „Aš – eilėraščių knyga“	8673790 virginija.m@gmail.com
VASARIS		
1–16 d.	Teatrinis projektas „Nuo teatrinio kostiumo iki šiuolaikinės mados“. Projekto baigiamoji paroda miesto visuomenei Klaipėdos jaunimo centro teatro studijoje „Aušra“	ilonika.st@gmail.com
19 d.		
19 d.	Užgavėnių šventė Kalvarijoje	861271304 kestutis.krasnickas@gmail.com
24–25 d.	Jaunimo saviraiškos renginys „Maišatynė“ Varėnos kultūros centre	831052751 marius.galinis@varena.lt
24–26 d.	20-oji komedijų šventė „Vėinė jouka“ Kretingos kultūros centre	860685864
Vasario–kovo mėn.	Panevėžio rajono kultūros bei švietimo įstaigų mėgėjų teatrų režisierių mokymai	845586953 lina.daubariene@panrs.lt
KOVAS		
18 d.	Jonavos rajono vaikų dramos kolektyvų šventė „Žaidžiame teatrą“ Jonavos kultūros centre	834951661 jurgitau@mail.ru
15–30 d.	Klaipėdos miesto mokinių festivalis „Mokyklinis teatras“ Klaipėdos miesto ugdymo įstaigose	8 46 410965 cornelsta@gmail.com
	Teatralizuota eisena Tarptautinei teatro dienai Klaipėdoje	
27 d.		
22 d.	Tarptautinę teatro dieną pasitinkant. Teatralizuotų improvizacijų perfomansas Mažeikių kultūros centre	868803260 daivakultura@roventa.lt
23 d.	Teatro diena Prienuose	831960375
23 d.	Mokyklinių teatrų festivalis Prienų „Ąžuolo“ pagrindinėje mokykloje	868231385
Tarptautinei teatro dienai	**7-oji Lietuvos mėgėjų teatro šventė „Tegyvuoja teatras“ Zarasų kultūros centre**	867415582 teatras@llkc.lt 838551667 z.k.r@mail.lt
Kovo 24 d. 14.00 val.	(Nominuojami ryškiausi vaikų ir jaunimo teatro kūrėjai, kviečiami dalyvauti visi Lietuvos mėgėjų teatrų režisieriai, šventės „Tegyvuoja teatras“ diplomantai ir laureatai)	
24-30 d.	Teatro savaitė „Du sparnai“ Zarasų kultūros centre	838551667
24 d.	Tarptautinė teatro diena – festivalis „Prie marių kranto-2012“ Elektrėnų kultūros centre	861251630
24 d.	Festivalis „Teatrų naktis“ Pasvalyje	845134340 kultura@pasvalys.lt
24 d.	Radviliškio rajono suaugusiųjų mėgėjų teatrų šventė „Rampų šviesoje“ Alksniupių kultūros namuose	868667345 dilaima@gmail.com
24 d.	Kazlų Rūdos savivaldybės moksleivių dramos kolektyvų šventė „Mažieji vaidilos“ Kultūros centre	834395117 krkcentras@gmail.com
24 d.	Nominacijų vakaras „Kiekvienam šnekučiui po inkilėlį“ Bajorų kultūros centre, Rokiškio r.	867809732

24–25 d.	Respublikinė vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Nenuoramos“ Ukmergės kultūros centre	834063610 868250623
24-30 d.	Festivalis „Teatro dienos Rietave-2012“ Rietavo kultūros centre	844868510 kultura@rietavas.lt
25 d.	Tarptautinės teatro dienos šventė Kalvarijos teatre „Titnagas“	861271304
25 d.	Teatro šventė „Mūzos kviečia“ Pajstrio kultūros centre, Panevėžio r.	845554325
25 d.	Teatro dienos šventė Kazlų Rūdos kultūros centre	834395117
25 d.	Tarptautinės teatro dienos minėjimas Šilavote, Prienų r.	868531578
26 d.	Šventė „Šypsena“ Raguvos kultūros centre, Panevėžio r.	845591436
26–27 d.	Jaunimo teatrų šventė „Mes, jie, jūs“ Pakruojo kultūros centre	842161130
26–27 d.	Renginys, skirtas Tarptautinei teatro dienai Trakų kultūros rūmuose	865402178
27 d.	Teatro diena Jurbarko kultūros centre	869856013
27 d.	Plungės rajono vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Vaikiško teatro pavasaris-2012“ Plungės kultūros centre	844852891, 861885933 s.matuliene@gmail.com
27 d.	Tarptautinė teatro diena Mažeikių kultūros centre	868803260
27 d.	Tarptautinė teatro diena Visagino kultūros centre	865975380
27 d.	Nikodemo statulėlių įteikimo ceremonija Rokiškio kultūros centre	861029477 rokiškio.teatras@gmail.com
27 d.	Marijampolės apskrities mėgėjų teatrų šventė „Suvalkiečiai visada kartu“ Šakių kultūros centre	8 61133980 sakiulpc@centras.lt
27 d.	Tarptautinė teatro diena Utenos kultūros centre. Lėlių teatro „Zuikis Puikis“ premjera	861606656
27 d.	Tarptautinės teatro dienos šventė Jonavos kultūros centre	834962085, st@jonava.net
27 d.	Teatro dienos šventė „Teatro žvaigždžių mūšis“ Joniškio kultūros centre	8 612 07286
27 d.	Tradicinė Šiaulių r. humoro ir satyros šventė „Juoktis sveika, juoktis reikia“ Micaičių filiale	868789120
30 d.	Teatro diena Druskininkuose, „Eglės“ sanatorijos koncertų salėje	865035660
31 d.	Mėgėjų teatrų šventė „Kai susitinka Trys mylimos“ Krekenavos kultūros centre, Panevėžio r.	845593128
31 d.	Kaimo teatrų šventė „Auksinis kiaušinis“ Bardiškių kultūros namuose, Pakruojo r.	861824718
31 d.	Humoro grupių šventė „Vieni niekai“ Šeduvos kultūros namuose, Radviliškio r.	868791464
kovo mėn.	Šventė, skirta Tarptautinei teatro dienai, „Teatro uždangą praskleidus“ Šiaulių rajono kultūros centre	868789120 rkc@siauliai-r.sav.lt
	Kaimelių teatrų festivalis Laukuvos kultūros namuose, Šilalės r.	861611540
	Tarptautinis renginys, skirtas Teatro dienai „Teatro šviesoje“ Skapiškyje, Kupiškio r.	861605713 vadvita@yahoo.com
	Ukmergės rajono vaikų teatrų šventė „Vėjo malūnėlis“ Liaušių filiale	8 610 24922
	Šiaulių rajono lėlių teatrų apžiūra-šventė „Molinuko teatras“ Šiaulių rajone	861486064 kulturai@siauliai-r.sav.lt
	Teatralizuota šventė vaikams „Turiu pasakų pilį dar aukštą“ Taujėnuose, Ukmergės r.	834045441 865652964
	Tradicinė ikimokyklinio ugdymo vaikų ir pradinių klasių mokinių teatrų šventė „Teatro uždangą praskleidus“ Pasvalio kultūros centre	845154064 e.grigalioniene@pasvalys.lt
	Respublikinis kamerinių teatrų festivalis „Camera obscura“ Ukmergės kultūros centre	834060346
BALANDIS		
13–14 d.	**Regioninė Lietuvos lėlių teatrų apžiūra-šventė „Molinuko teatras“ Prienų kultūros centre**	831960374 prienaikc@gmail.com
14 d.	Mėgėjų teatrų šventė Rozalimo kultūros namuose, Pakruojo r.	869524435
16 d.	Šakių rajono mėgėjų teatrų šventė-konkursas Griškabūdžio kultūros centre	869827583 raasauz@gmail.com

20 d.	Pasvalio rajono vaikų teatrų šventė „Scenos šypsenėlė“ Pasvalio kultūros centre	84513434 kultura@pasvalys.lt
20 d.	Mokyklinio teatro šventė „Žaidžiame teatrą“ Prienų kultūros ir laisvalaikio centre	831960375 taxusprienai@gmail.com
20–21 d.	Tarptautinis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis „Dek“ Jonavos kultūros centre	8 349 620858 652 34623 st@jonava.net
20–22 d.	Vaikų ir jaunimo teatrų festivalis „Jausmų sala“ Birštono kultūros centre	861614308
20–21d.	**Regioninė Lietuvos lėlių teatrų apžiūra šventė „Molinuko teatras“ Rokiškio kultūros centre**	867809732 n.ciruniene@nkm.lt
22 d.	Tarptautinis mėgėjų teatrų festivalis „Juoko sūkurys“ Švenčionėlių kultūros centre	867383342 posiunienedaiva@gmail.com
24–26 d.	Klaipėdos miesto ikimokyklinio ugdymo įstaigų vaikų kūrybos festivalis „Vaidinimų kraitelė“ Klaipėdoje	dagnaiv@gmail.com
25 d.	Teatrų šventė „Medikonių pavasaris“ Medikonių laisvalaikio salėje, Pakruojo r.	864619981
26 d.	Vakaras susitikimas su aktore Doloresa Kazragyte Jurbarko kultūros centre	861672689 direktore@jurbarko-kc.lt
26–27 d.	Teatro edukacinės-kūrybinės dirbtuvės vaikams ir jaunimui su negalia, socialine atskirtimi „Lygybės medis“ Jonavos kultūros centre	8 349 62085 8 652 34623 st@jonava.net
27–28 d.	Regioninė Lietuvos lėlių teatrų apžiūra-šventė „Molinuko teatras“ Klaipėdos jaunimo centre	8 46 410965 8 698 80936 kjc@centras.lt
balandžio–spalio mėn.	Projektas „Lietuvių dramaturgija arba nūdienos aktualijos anapus rampos“ (skirtas dramaturgo Kazio Sajos 80-osioms gimimo metinėms) Trakuose, Švenčionėliuose, Visagine, Naujojoje Vilnioje, Tauragėje, Joniškyje	865402178 irenajociene@gmail.com
GEGUŽĖ		
2–7 d.	Tradicinė vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Scenos pavasaris“ Šakių „Varpo“ vidurinėje mokykloje	868234415 varpom@varpas.sakiai.lm.lt
3–4 d.	Klaipėdos miesto mokinių pjesių konkursas „Teatrakcija-2012“ Klaipėdos jaunimo centro teatro studijoje „Aušra“	teatrasausra@yahoo.com
4–5 d.	Respublikinis vaikų miuziklų festivalis „Mes galim-2012“ Vilniaus Gabijos gimnazijoje	862569589
4–6 d.	Baltijos šalių mėgėjų teatro simpoziumas Skrebinų kaimo turizmo sodyboje, Jonavos r.	834962085 st@jonava.net
8 d.	Zanavykų teatro kūrybinės veiklos 25-mečio jubiliejus Šakių kultūros centre	861133980 sakiulpc@centras.lt
10–14 d.	8-oji tarptautinės vaikų ir jaunimo teatrų dirbtuvės-festivalis „Mažoji Melpomenė“ Plungės kultūros centre	8 448 51981 8 687 30484 romas.matulis@gmail.com
11–13 d.	Tarptautinis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis-kūrybinės dirbtuvės „Vaivorykštė“ Jurbarko kultūros centre	8685 03032 birutesneideriene@gmail.com
12–13 d.	**Baigiamoji Lietuvos lėlių teatrų šventė „Molinuko teatras“ Panevėžio lėlių vežimo teatre**	852612100 845511236 leliuvezimoteatras@takas.lt
13 d.	Respublikinė vaikų teatrų šventė „Šakietukas“ Šakių kultūros centre	8 61653463 sakiulpc@centras.lt
18 d.	Žmonių su negalia teatro festivalis „Atleisk, tavęs nepastebėjau“ Pasvalio kultūros centre	860315335 gkutkauskas@gmail.com
18–19 d.	Istorijos ir teatro festivalis „Tūkstantmečio atspindžiai“ Rokiškyje	861029477 rokiškio.teatras@gmail.com
19 d.	Mėgėjų teatrų festivalis Šaltupio kaimo turizmo sodyboje, Prienų r.	869831634
19–20 d.	Kūrybinis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis „Aitvaras“ Kalvarijos teatre „Titnagas“	861271304 kestutis.krasnickas@gmail.com
22 d.	Rokiškio rajono kaimo teatrų šventė „Seklyčia-2012“ Panemunėlyje	867809732
24–25 d.	Tarptautinis gatvės teatrų festivalis „Gatvės atostogos“ Druskininkuose	865035660

25–27 d.	7-asis tarptautinis teatrų festivalis „Pienių vynas“ Skapiškyje, Kupiškio r.	861605713 vadvita@yahoo.com
26 d.	Šalies mėgėjų teatrų festivalis „Tiltai“ Pajstrio kultūros centre, Panevėžio r.	8 45 554325 8 671 99478 daiva.pirelli@gmail.com
26 d.	Teatrų šventė „Kluono teatras“ Balsių etnografinėje sodyboje, Pakruojo r.	842161130
31 d.	Vaikų teatrų festivalis „Po laumžirgio sparnais“ Šeduvoje, Radviliškio r.	868791464 izolona1@gmail.com
gegužės mėn.	Jaunimo teatrų šventė „Gegužinė“ Varėnos kultūros centro Kaniavos filiale	861226946
BIRŽELIS		
1 d.	Šiaulių rajono vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Po kauke“, skirta Tarptautinei vaikų gynimo dienai, Bridų fil., Šiaulių r.	868789120 rkc@siauliai-r.sav.lt
2 d.	Tarptautinis teatrų festivalis „Naktis Pacų rūmuose“ Jiezno Pacų rūmuose, Prienų r.	867009308 dalverti@gmail.com
2–3 d.	Varėnos rajono vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Boružėlė septyntaškė“ Marcinkonyse	861045340 marcinkonys.kc@varena.lt
3 d.	Naujosios Ūtos klojimo teatrų festivalis „Vėtrungė“ Serbentinės k., Prienų r.	868531548
13–16 d.	12-oji tarptautinė vaikų ir jaunimo meno terapijos ir kūrybinių improvizacijų stovykla-festivalis „Troškimai“ Troškūnuose, Anykščių r.	862218940 jolantapupkiene@gmail.com
14 d.	Miestelių teatrų šventė „Prie pilies“ Vytėnuose, Jurbarko r.	861672689 direktore@jurbarko-kc.lt
15–17 d.	Tradicinė mėgėjų teatrų šventė „Jonvabalis“ netradicinėse erdvėse Rokiškio r.	867809732
16 d.	Respublikinis humoro grupių festivalis „Ėglis-2012“ Varėnos kultūros centro Marcinkonių filiale	861045340 marcinkonys.kc@varena.lt
25 d.	Klėties teatrų šventė „Jablonskynė“ Griškabūdžio kultūros centre, Šakių r.	869827583 raasauz@gmail.com
birželio 25 d.–liepos 5 d.	Tarptautinė kūrybinė stovykla Šiauliuose	868502500 virgilijas@yahoo.com
29–30 d.	Regioninis mėgėjų teatrų sambūris „Skrajokime kartu...“, skirtas kraštiečiui teatro pradininkui Juozui Vaičkui, Mažeikių kultūros centre	861116326 airakorama@gmail.com
birželio mėn.	Kūrybinė stovykla „Savaitgalis kitaip: ne vien teatras“ Joniškio rajono Jakiškių dvare	861207286 www.ziburys.eu
	Mėgėjiško teatro vakarai „Po paupio gluosniais“ Vilkaviškio kultūros centro lauko teatre	direktore@vilkkc.lt
	Teatrinio veiksmo stovykla „Teatro formos“ Plungės kultūros centre	844852891, 861885933 s.matuliene@gmail.com
	Tarptautinis teatro ir muzikos kultūros projektas „Kultūros vasara. Palėvenė-2012“ Palėvenės dominikonų vienuolyne, Kupiškio r.	868218369 n.ratkiene@gmail.com
birželio–liepos mėn.	7-oji tarptautinė kūrybinė vaikų ir jaunimo teatrų stovykla „Svajoti, kurti, tobulėti... kartu“ Kuršėnuose, Palangoje	868789120 rkc@siauliai-r.sav.lt
LIEPA		
1–7 d.	4-as tarptautinis aktorių tobulinimosi projektas TIP Rokiškio kultūros centre	861029477 rokiškio.teatras@gmail.com
6–7 d.	Mėgėjų teatrų festivalis „Rietavo vasaros vaidinimai-2012“ Rietavo kultūros centre	844868510 kultura@rietavas.lt
6–7 d.	Gatvės menų projektas „Europos gatvė“ su gatvės menų asociacija „Separt“ (Prancūzija) Šiauliuose	868502500 virgilijas@yahoo.com
7–8 d.	12-asis respublikinis lietuviškų tarmių klojimo teatrų festivalis „Kurtuvėnai-2012“, skirtas 5-osioms TAFISA pasaulio sporto visiems žaidynėms Kurtuvėnuose, Šiaulių r.	861486064 868789120 kulturai@siauliai-r.sav.lt rkc@siauliai-r.sav.lt

9–10 d.	Respublikinis mėgėjų teatrų komedijų festivalis-kūrybinės dirbtuvės „Juokiasi suvalkiečiai“ Zyplių dvare, Šakių r.	8 61133980 sakiulpc@centras.lt
23 d.	Respublikinė mėgėjų teatrų šventė „Paluobių pagirys“ Paluobių laisvalaikio salėje, Šakių r.	862045755 holivvvudas@gmail.com
liepos 30–rugpjūčio 3 d.	„Skudurinės Onutės“ lėlininkų vasaros stovykla vaikams Bajorų kultūros centre, Rokiškio r.	867809732
liepos mėn.	Mėgėjų teatrų šventė „Prie dvaro“ Taujėnuose, Ukmergės r.	834045441 865652964
	Nacionalinis kaimo mėgėjų teatrų festivalis „Tėviškės pastogėje“, skirtas poeto, dramaturgo P. Vaičiūno gimimo metinėms, Panoterių kultūros centre, Jonavos r.	834951661 jurgitau@mail.ru
RUGPJŪTIS		
2–5 d.	Respublikinė teatrų stovykla „Paradigma“ Mažeikių rajone	868803260 daivakultura@roventa.lt
18 d.	Šilutės rajono suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūra Usėnuose, Šilutės r.	844150010 Rusnessala.etno@gmail.com
18 d.	Varėnos rajono kaimo teatrų šventė „Citnaginė“ Margionių klojimo teatre	861045340 marcinkonys.kc@varena.lt
rugpjūčio mėn.	Sūduvos regiono mėgėjų teatrų festivalis „Atžalynas“ J. Basanavičiaus sodyboje-muziejuje	administracija@paezeriai.info
	Druskininkų teatro festivalis	868557490
RUGSĖJIS		
8, 9, 13, 21, 22 d.	Teatrų festivalis „Senasis tiltas“ Pasvalyje	860315335 gkutkauskas@gmail.com
19–25 d.	15-asis „Kaukutis“ – teatro meno festivalis Kretingoje	868396423 teatras.atzalynas@gmail.com
21 d.	**Tradicinis režisierių pasitarimas-seminaras Vilniuje, LLKC salėje**	8 5 2612100 teatras@llkc.lt
28 d.	Šalies regionų kaukių ir lėlių teatrų festivalis „Smilgelė“ Smilgių etnografinėje sodyboje, Panevėžio r.	845586953 lina.daubariene@panrs.lt 845553639 smilgiai.kultura@gmail.com
29 d.	Respublikinis teatrų festivalis „Teatrinis ruduo“ Viešintose, Anykščių r.	868212376 viesintuteatras@erdves.lt
29 d.	Šiaulių rajono suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūra-šventė „Atspindžiai-2012“ kultūros centre	861486064 kulturai@siauliai-r.sav.lt
rugsėjo 30 d.–spalio 26 d.	Dalios Tamulevičiūtės profesinių teatrų festivalis Varėnoje	831051171 kulturos.centras@varena.lt
rugsėjo mėn.	Joniškio rajono teatrų šventė „Spindulys-2012“ Joniškio kultūros centre	861207286
	Jaunimo mainų projektas „Round Round Meeting of Mind“ Šiauliuose	861043976 daledargiene@yahoo.com
	Tarptautinis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis „Baltoji varnelė“ Šiauliuose	861043976 daledargiene@yahoo.com
	Projektas „Teatriniai susitikimai“. Spektakliai vaikams, jaunimui, suaugusiesiems Šalčininkų kultūros centre	838051980 salcininkai.kultura@gmail.com
SPALIS		
4–7 d.	7-asis tarptautinis monospektaklių festivalis „Atspindys“ Visagine	867303336 perienad@yahoo.com
5 d.	Vaikų ir jaunimo edukacijos projektas „Teatrinė karamelė“ Pajstrio kultūros centre, Panevėžio r.	845554325 daiva.pirelli@gmail.com
6–7 d.	**Regioninė suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūra-šventė „Atspindžiai-2012“ Kaišiadorių kultūros centre**	867819733 867415582
8 d.	Lietuviškos dramaturgijos šventė „Tiltai“ Kudirkos Naumiesčio kultūros centre, Šakių r.	8 69819346 knklaima@one.lt
12–13 d.	**Regioninė suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūra-šventė „Atspindžiai-2012“ Pajstrio kultūros centre, Panevėžio r.**	845586953 lina.daubariene@panrs.lt 845554325 daiva.pirelli@gmail.com

17–21 d.	18-asis tarptautinis teatrų festivalis „Interrampa“ Rokiškyje	861029477 rokiškio.teatras@gmail.com
20–21 d.	**Regioninė suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūra-šventė „Atspindžiai-2012“ Mažeikių kultūros centre**	861116326 airakorama@gmail.com
26 d.	Misterija „Nuo šiaudų iki ugnies“ Naujamiestyje, Panevėžio r.	8 45 599533 vigitad@gmail.com
27–28 d.	**Regioninė suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūra-šventė „Atspindžiai-2012“ Jurbarko kultūros centre**	861672689 direktore@jurbarko-kc.lt
29 d.	Respublikinė mėgėjų teatrų šventė „Rudens etiudai“ Lekėčių laisvalaikio centre, Šakių r.	869836503 bravaida@gmail.com
spalio mėn.		
	18-asis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis „Bildučiai“ Ignalinos kultūros ir sporto centre	867010786 jolanta@teatrasiki.lt
	Plungės kultūros centro vaikų ir jaunimo teatro „Saula“ kūrybinės veiklos 20 metų jubiliejus Plungės kultūros centre	844852891, 861885933 s.matuliene@gmail.com
	Humoro grupių festivalis „Juokucis“ Matuizose, Varėnos r.	matuizos.kc@varena.lt
	Klaipėdos jaunimo centro vaikų ir jaunimo teatro „Svajonė“ 60 metų jubiliejus Klaipėdos jaunimo centre	cornelsta@gmail.com
spalio–lapkričio mėn.	Meno akcija „Kita erdvė (3) Vakarų krantas“ Kretingos mieste	860685864 eradziustheatre@gmail.com
LAPKRITIS		
9–11 d.	**Regioninė miestų ir rajonų centrų mėgėjų teatrų apžiūra „Atspindžiai-2012“ Radviliškio kultūros centre**	842251085 852612100
16–17 d.	Tarptautinis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis „Bendraamžių scena“ Joniškio kultūros centre	842652197 www.bendraamziai.eu
17–18 d.	**Regioninė miestų ir rajonų centrų mėgėjų teatrų apžiūra „Atspindžiai-2012“ Telšių Žemaitės teatre**	844474340
20 d.	Lėlių teatrų festivalis „Vėjų arkliukas“ Širvintų kultūros centre	869807498
27 d.	5-asis Lietuvos aukštųjų mokyklų Laimono Noreikos skaitovų konkursas Šiaulių universiteto Menų fakulteto mokomajame teatre	868654380 marija@su.lt
30 d.	Teatro vakaras „Teatras – mano meilė“ Jurbarko kultūros centre	861672689
lapkričio mėn.	3-oji Kaimynų teatrų šventė Ignalinos kultūros ir sporto centre	867010786 jolanta@teatrasiki.lt
	Mėgėjų teatrų šventė „Vaidintuvė“ Žagarės kultūros centre, Joniškio r.	862017242
	Suaugusiųjų teatrų šventė „Rojaus obuoliukai“ Birštono kultūros centre	861614308
GRUODIS		
1–2 d.	**Baigiamoji šalies miestų ir rajonų centrų mėgėjų teatrų šventė „Atspindžiai-2012“ Rokiškio kultūros centre**	861029477 rokiškio.teatras@gmai.com 867415582
8–9 d.	**Baigiamoji šalies kaimų ir miestelių mėgėjų teatrų šventė „Atspindžiai-2012“ Švenčionėlių kultūros centre**	867383342 posiunienedaiva@gmail.com
12 d.	Šiaulių miesto švietimo ir kultūros įstaigų pramoginis renginys, skirtas 2012-12-12 datai paminėti, Šiaulių kultūros centre	860011100 dgaliniene@gmail.com

Parengė Lietuvos liaudies kultūros centro Teatro poskyrio vadovė
Irena MACIULEVIČIENĖ

mėgėjų teatras

Redaktorius Gediminas Šimkus, tel. +370 686 18969
Literatūrinė redaktorė Genovaitė Markevičiūtė
Maketuotojas Andrius Pelakauskas

Lietuvos mėgėjų teatro sąjungos laikraštis
Adresas Klaipėdos universitetas
LMTS būstinė, K. Donelaičio g. 4, Klaipėda LT-92144
Leidėjas Lietuvos mėgėjų teatro sąjunga
http://kmsc.lt/lmts
Laikraštyje pareikštos mintys nebūtinai privalo sutapti su leidėjų nuomone.